

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13Csp/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123459559
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:6123459559.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, proti žalovanej A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C., D. XXX/XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37756508, v konaní o zaplatenie sumy 3.000,-- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 421,09 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 23,31 eur od 13.10.2023 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 9,30 eur od 13.10.2023 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 23,80 eur od 13.10.2023 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 24,15 eur od 13.10.2023 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 25,92 eur od 16.10.2023 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 24,90 eur od 16.11.2023 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 26,66 eur od 16.12.2023 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 67,20 eur od 16.1.2024 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 66,16 eur od 16.2.2024 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 65,47 eur od 16.03.2024 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 64,22 eur od 16.4.2024 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 20,- eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do vyrovnania s tým, že nezaplatením jednej splátky stáva sa zročným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 72%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 30.11.2023 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 3.000,-- eur, k zaplateniu úrokov vo výške 208,93 eur, úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 3.000,-- eur od 13.10.2023 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci platobným rozkazom sp. zn. 19Up/1896/2023 zo dňa 14.12.2023, proti ktorému žalovaná podala odpor. Keďže žalobca navrhol pokračovať v konaní, Okresný súd Banská Bystrica v zmysle § 10 ods. 3, resp. 14 ods. 3 Zák. č. 307/2016 Z. z. dňa 12.1.2024 postúpil vec Okresnému súdu Poprad ako súdu príslušnému na prejednanie veci.

2. Žalobca trval na podanej žalobe a poukázal na to, že so žalovanou dňa 17.4.2023 uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 3.000,-- eur, pričom žalovaná mala úver splácať v 72 mesačných splátkach po 68,15 eur. Žalovaná úver riadne nesplácala, dlžné splátky nedoplatila ani napriek viacerým upozorneniam, preto žalobca dňa 27.9.2023

pristúpil k zosplateniu budúcich splátok a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Ani po zosplatení úveru žalovaná dlžnú sumu neuhradila. V súvislosti s argumentáciou žalovanej uvedenej v odpore proti platobnému rozkazu žalobca predložil interný dokument o posúdení bonity so správou zo Sociálnej poisťovne a úverovú správu z registra dlžníkov. Tvrdil, že mal vedomosť o maloletom dieťati a túto skutočnosť zohľadnil pri výške životných nákladov žalovanej, ale žalovaná uviedla, že býva u rodičov a nie v nájme a má manžela, takže v zmysle ust. § 18 a § 19 Zákona o rodine náklady na domácnosť znáša spoločne so svojim manželom a nie samostatne.

3. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť. Podľa nej žalobca ako veriteľ pri posudzovaní jej bonity nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, nakoľko z porovnania príjmov a výdavkov žalovanej, aktuálnej v čase uzavretia zmluvy o úvere je zrejmé, že jej nezostávala ani suma postačujúca na splácanie predmetného úveru. V uvedenom období dosahovala priemerný mesačný príjem 715,10 eur, životné minimum na žalovanú a jej syna v danom období bolo vo výške 341,45 eur mesačne a súčet mesačných výdavkov bol vo výške 582,89 eur, teda výdavky žalovanej spolu so životným minimom presahovali čisté príjmy žalovanej. Žalobcovi musela byť tiež známa skutočnosť, že žalovaná bola oddĺžená uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. XXXX/XXX/XXXX zo dňa 21.10.2020. V písomnom vyjadrení z 19.2.2024 žalovaná spochybnila vierohodnosť dokladov predložených žalobcom, pretože boli predložené iba sekundárne doklady z interného systému žalobcu, avšak z ich obsahu nie je možné overiť kto na základe akých prvotných dokladov a kedy údaje do interného systému nahral. Podľa žalovanej, ak si žalobca aj zadovážil nejaké údaje, tak ich nesprávne vyhodnotil a aj podľa údajov predložených samotným znalcom je možné žalovanú označiť za zjavne rizikového klienta v situácii, keď jej bolo odmietnutých 11 žiadostí o úvery. Podľa žalovanej žalobca nekonal s riadnou odbornou starostlivosťou, z jeho strany došlo k hrubému porušeniu povinností vyplývajúcich z § 7 Zák. č. 129/2010 Z. z., teda nemohol požadovať predčasné splatenie úveru a úver sa má považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaná tiež požiadala o možnosť úhrady sumy, ktorá by bola prípadne dôvodná, v mesačných splátkach po 20,-- eur. Predložila aj doklady o osobných a majetkových pomeroch.

4. Z vyjadrení strán sporu a z pripojených listinných dôkazov, najmä z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výziev na úhradu dlžnej sumy, výpisu čerpania splátok a úhrad, dokladov o príjmoch a výdavkoch žalovanej v čase poskytnutia úveru, dokladov – posúdenia schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver a úverovej správy, dokladov o osobných a majetkových pomeroch žalovanej, amortizačnej tabuľky, súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalobca uzavrel dňa 17.4.2023 so žalovanou zmluvu o bezúčelovom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanej poskytol úver vo výške 3.000,-- eur pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 17,60 %, ktorý mala žalovaná splácať v mesačných splátkach vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci v počte splátok 72 po 68,15 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 4.6.2023 a celková čiastka, ktorú žalovaná mala uhradiť bola vo výške 4.906,80 eur. Keďže žalovaná neuhradza dohodnuté splátky, žalobca listom zo 6.8.2023 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a listom z 27.9.2023 vyzval žalovanú k zaplateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy. V liste z 27.9.2023 žalobca dal žalovanej lehotu na zaplatenie 15 dní od spísania výzvy.

6. Podľa § 497 Zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodného zákonníka (účinného od 1.2.2023 do 21.6.2023) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného od 1.1.2022 do 29.2.2024) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a

nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

8. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

9. Podľa § 7 ods. 1 cit. zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 7 ods. 2 cit. zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

11. Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

12. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia nárokov na základe zmluvy o úvere, ktorú strany sporu uzavreli dňa 17.4.2023. Na základe uzavretej zmluvy žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 3.000,-- eur pri dohodnutej úrokovej sadzbe 17,60 % ročne. Žalovaná mala úver splácať v mesačných splátkach po 68,15 eur a celkovo mala uhradiť 72 splátok splatných vždy do 15. dňa v mesiaci. Keďže zo strany žalovanej neboli riadne uhrádzané dohodnuté splátky, žalobca listom z 27.9.2023 pristúpil k zosplateniu úveru.

13. Úverová zmluva uzavretá stranami sporu je nesporne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, pretože žalobca pri poskytovaní úveru konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a nebolo preukázané, že by žalovaná ako fyzická osoba uzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Aj zo samotného názvu zmluvy a z obsahu zmluvy nepochybne vyplýva, že úver, ktorý poskytol žalobca žalovanej spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru v zmysle § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z., teda zmluva uzavretá stranami sporu spadá pod právnu úpravu cit. zákona.

14. Žalovaná v rámci obrany proti žalobcom uplatnenému nároku namietala hrubé porušenie povinností žalobcu upravené v § 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého žalobca ako veriteľ bol povinný s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Keďže úver poskytnutý žalovanej je spotrebiteľským úverom, skutočnosť namietaná žalovanou by súd musel skúmať aj ex offico. Žalovaná už v odpore proti platobnému rozkazu predložila kópie výplatných pásov, z ktorých vyplynulo, že v I. štvrtroku 2023 dosahovala priemerný mesačných zárobok vo výške 715,10 eur, starala sa o jedno nezaopatrené dieťa, pričom výška životného minima na dospelú osobu v danom období bola vo výške 234,42 eur a na nezaopatrené dieťa vo výške 107,03 eur, čo spolu predstavuje sumu 341,45 eur. Zároveň preukázala bežné mesačné výdavky, ktoré v danom období mala na nájom, energie, telefóny, poplatky za odvoz smetí, dokonca v danom období už mala u žalobcu poskytnutý jeden úver, ktorý mala splácať v mesačných splátkach po 96,89 eur.

15. Žalobca sa bránil tým, že si riadne splnil všetky povinnosti a predložil doklad z interného systému – posúdenie schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver, ktorý má obsahovať aj overenie údajov žalovanej v Sociálnej poisťovni. Z predloženého dokladu vyplýva, že žalobca vychádzal z príjmu žalovanej vo výške 750,-- eur, z príjmu partnera vo výške 1.000,-- eur, v rámci výdavkov zohľadňoval

iba výšku životného minima na žalovanú a jedno dieťa po odpočítaní prídavku na dieťa a zohľadňoval splátku úveru vo výške 96,90 eur. Z ďalšieho dokladu predloženého žalovaným – úverovej správy je zrejmé koľko úverov bolo žalovanej v minulosti poskytnutých, pričom došlo k predčasnému zosplatneniu a taktiež koľko jej bolo odmietnutých žiadostí o úver. Nie je zrejmé, či si žalobca vôbec preveroval informáciu o oddĺžení žalovanej konkurzom vyššie uvedeným rozhodnutím. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy o tom, či si overil reálnu výšku príjmu žalovanej, či si overil jej tvrdenia o osobných a majetkových pomeroch a o prípadných výdavkoch.

16. V zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru a príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ust. § 7 ods. 2 cit. zák. umožňuje veriteľovi overiť si tvrdenia spotrebiteľa a využiť pritom informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Nesplnenie povinností veriteľa upravených v § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. je v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona sankcionované tým, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu týchto povinností, tak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa pritom považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy, alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V zmysle § 150 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z. z. – Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/ strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. S povinnosťou tvrdenia úzko súvisí dôkazná povinnosť, ktorá zaťažuje každú zo strán sporu ohľadom skutkových tvrdení, ktoré v spore urobila. Dôkazné bremeno teda vždy zaťažuje stranu ohľadom jej tvrdení a neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech strany v konaní.

18. Keďže v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský spor, súd musí aj ex offo skúmať splnenie povinností v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. a je povinnosťou žalobcu ako veriteľa preukázať splnenie uloženej povinnosti. Ako súd konštatoval vyššie, žalobca nepreukázal, že pri poskytnutí úveru boli zohľadnené konkrétne výdavky žalovaného na bývanie stravu, cestovné, chod domácnosti, vychádzal len zo sumy štátom stanovenej výšky životného minima pre fyzickú osobu. Z predložených listinných dôkazov takéto zisťovanie nevyplýva. Žalobca si neoveril ani reálnu výšku príjmu, preto vychádzal z príjmu vo výške 750,-- eur, i keď podľa výplatných pások predložených žalovanou za I. štvrtrok 2023 jej priemerný príjem bol vo výške 715,10 eur. Nie je ani zrejmé kto uvádzal príjem partnera žalovanej vo výške 1.000,-- eur, ale žalobca nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by si takýto údaj overoval napriek tomu, že vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu poukazoval na to, že náklady na domácnosť má žalovaná znášať spolu s partnerom a nie samostatne. Možno tiež súhlasiť do žalovanou, že z predloženého dokladu nie je možné zistiť kedy a kým bol vyhotovený.

19. Za týchto okolností veriteľ zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., ale naopak, tieto svoje povinnosti hrubo porušil, a preto sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení č. k. 3CoCsp/5/2023 zo dňa 01.06.2023: „Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ani pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere. Tvrdenie žalobcu o mesačných výdavkoch žalovanej vo výške 400 eur neboli ničím podložené. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov tak, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a pod. Pokiaľ teda veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.“ Rovnaký záver je konštatovaný aj v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/36/2022 zo dňa 24.04.2023, sp. zn. 1CoCsp/12/2023 zo dňa 13.06.2023, sp. zn. 2CoCsp/1/2023 zo dňa 21.06.2023, sp. zn. 6CoCsp/5/2023 zo dňa 15.06.2023.

20. V konaní nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3.000,-- eur a že žalovaná doposiaľ nevykonala žiadnu úhradu. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že zo strany žalobcu došlo k hrubému porušeniu povinností vyplývajúcich z § 7 ods. 1 cit. zákona, čo znamená, že žalobca nebol oprávnený predčasne zosplatiť poskytnutý úver a pokiaľ tak žalobca urobil, je jeho právny úkon neplatný v zmysle § 39 Obč. zákonníka, pretože odporuje ust. § 11 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. Zároveň sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, pretože postup žalobcu pri poskytovaní úveru možno kvalifikovať ako hrubé porušenie povinností skúmať schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver. Z uvedeného dôvodu má žalobca preto nárok iba na vrátenie istiny, ktorá je splatná ku dňu rozhodnutia súdu I. inštancie a nebola žalovanou uhradená. Vychádzajúc z predloženej amortizačnej tabuľky (čl. 83 spisu) súd mal preukázané, že ku dňu 15.4.2024 bola splatná istina v celkovej výške 421,09 eur (žalovanou doposiaľ nebola uhradená ani jedna splátka), preto zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 421,09 eur a v prevyšujúcej časti čo do istiny a kapitalizovaného úroku z úveru žalobu zamietol.

21. Podľa § 517 ods. 2 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Žalobca požadoval aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 3.000,-- eur od 13.10.2023, pričom vychádzal z toho, že dňom 27.9.2023 zosplatiť úver a poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splatenie celého úveru, teda nasledujúcim dňom po uplynutí tejto lehoty sa žalovaná dostala do omeškania zo splatením úveru. Keďže súd konštatoval, že zosplatenie úveru nie je platným právnym úkonom a žalobca má nárok iba na istinu z prvých 11 splátok úveru, žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok. Podľa zmluvy prvá splátka bola splatná dňom 4.6.2023 a ďalšie splátky boli splatné vždy k 15. dňu v mesiaci. Je zrejmé, že žalovaná doposiaľ neuhradila ani jednu splátku, teda sa dostala do omeškania s úhradou jednotlivých splátok, preto žalobca má nárok na úrok z omeškania v zmysle cit. zák. ustanovenia. Súd je viazaný žalobným návrhom a nemôže priznať viac ako žalobca požaduje, preto ak žalobca požadoval úrok z omeškania od 13.10.2023, aj keď prvé štyri splátky boli splatné pred týmto dňom, tak súd priznal úrok z omeškania od požadovaného dňa a u ďalších položiek, t. j. istiny zahrnutej v splátkach č. 5 až 11, priznal úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení noviel). Vzhľadom na uvedené súd určil výšku úroku z omeškania v závislosti od sadzby Európskej centrálnej banky aktuálnej ku dňu omeškania s jednotlivými splátkami.

23. Žalobkyňa požiadala o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach, pričom preukázala, že v období od 2.5.2023 do 22.3.2024 bola poberateľkou dávok nemocenského poistenia v priemernej výške 500,08 eur mesačne, dokladmi (čl. 66 až 68) preukázala výšku mesačných výdavkov na bývanie. S prihliadnutím na osobné a majetkové pomery žalovanej súd povolil žalovanej uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 20,-- eur, ktorých výšku považuje za primeranú možnostiach a schopnostiam žalovanej ako aj výške pohľadávky žalobcu.

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že zohľadnil pomer úspechu a neúspechu strán v spore. Žalobca požadoval zaplatenie istiny vo výške 3.000,-- eur a úspešný bol ohľadom zaplatenia istiny 421,09 eur, čo predstavuje 14 % z nároku uplatneného žalobcom. V spore bola teda úspešnejšou stranou žalovaná, ktorá mala úspech v rozsahu 86 % a neúspech v rozsahu 14 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovanej v spore je 72 %, preto súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP priznal náhradu trov konania žalovanej v rozsahu 72 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).